

Dosarul nr. 2ra-935/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Pelagheiei Gamurari, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu împotriva Tamarei Melnic cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir și menținută hotărârea din 11 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 1 aprilie 2019, Pelagheia Gamurari, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Melnic cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 29 noiembrie 2004, i-a acordat Tamarei Melnic suma de 17 000 de dolari SUA, conform recipisei, iar ultima s-a obligat să-i vândă 1/2 cotă-parte din Cafeneaua Bar din str. Vasile Lupu 29.

A menționat că banii împrumutați, i-a obținut din vânzarea apartamentului său, or ziua predării banilor coincide cu ziua vânzării apartamentului, pârâta ajutând-o să găsească un cumpărător pentru apartament.

După ce a primit banii, Tamara Melnic a început să se eschiveze de la onorarea obligației asumate, astfel, după o serie de solicitări fără succes către pârâtă să-i înscrie dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din imobil, a constatat că, de fapt, imobilul indicat în recipisă nici nu îi aparține cu drept de proprietate, proprietar, fiind fiul pârâtei, Eugen Melnic și împuterniciri pentru a vinde imobilul dat, Tamara Melnic nu a avut.

A comunicat că la 13 octombrie 2005 a depus o cerere de chemare în judecată privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din acest bun imobil, achitând și taxa de stat, dar prin hotărârea din 21 martie 2006, menținută de instanța de apel, a fost respinsă acțiunea pe motiv că recipisa nu era făcută sub formă autentică și că în general, bunul, pe care pârâta se obligă să-l vândă, nu îi aparținea cu drept de proprietate.

La 6 februarie 2007, a depus o plângere penală, solicitând pedepsirea penală a Tamarei Melnic, iar la 12 iunie 2018, prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul împotriva ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința Tamarei Melnic din 21 decembrie 2007.

A remarcat că pârâta nu și-a executat obligația asumată prin recipisa întocmită la 29 noiembrie 2004, precum nici nu i-a restituit banii.

La 23 iulie 2018, în adresa Tamarei Melnic a fost expediată somația de executare a obligației, prin care a solicitat transmiterea a 1/2 cotă-parte din imobil, după cum era prevăzut în recipisă sau restituirea sumei de bani. Corespondența dată a fost însă restituită de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat”.

Având în vedere faptul că prin recipisă nu a fost prevăzut un termen limită a executării obligației asumate de pârâtă, termenul de la care Tamara Melnic va fi în întârziere este 2 august 2018, reieșind din prevederile art. 575 alin. (1) Cod civil și deoarece a depus o scrisoare de somație la 23 iulie 2018.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 575, 1389 Cod civil, art. 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâtă a sumei de 17 000 de dolari SUA drept sumă ce reprezintă îmbogățire fără just temei, a dobânzii de întârziere pentru perioada 3 august 2019 - 30 martie 2019 în sumă de 1 732 de dolari SUA și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respins ca neîntemeiat demersul înaintat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir privind încetarea procesului.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la Tamara Melnic în beneficiul Pelagheiei Gamurari suma de 17 000 de dolari SUA, suma de 1 732 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere, în valută națională la momentul executării hotărârii și suma de 2 200 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

A fost încasată de la Tamara Melnic în beneficiul statului suma de 9 750 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că Pelagheia Gamurari a transmis Tamarei Melnic suma de 17 000 de

dolari SUA, fapt care nu a fost negat de către părți și la actele cauzei lipsesc probe, care ar confirma restituirea sumei primite.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au conchis asupra obligativității Tamarei Melnic de a restitui suma de 17 000 de dolari SUA și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 732 de dolari SUA, în temeiul art. 619 Codul civil (în redacția de până la republicare).

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate în apel cu privire la încetarea procesului, în temeiul art. 265 lit. b) CPC, or prin hotărârile instanțelor de judecată examinate anterior, nu s-a soluționat un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Prin urmare, a considerat instanța de apel că prima instanță, prin încheierea din 24 septembrie 2019, corect a respins demersul reprezentantului pârâtei Tamara Melnic cu privire la încetarea procesului.

La fel, având în vedere prevederile art. 575 Cod civil (în redacția de până la republicare), instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute nici argumentele apelantei cu privire la expirarea termenului de prescripție extinctivă.

Așadar, instanța de apel a reliefat că urmare a somației expediate la 23 iulie 2018, reclamanta/intimată a pretins executarea obligației de la Tamara Melnic, în vederea executării obligației prin transmiterea a 1/2 cotă-parte din imobilul specificat în recipisă sau restituirii sumei de bani acordată pârâtei în mărime de 17 000 de dolari SUA, somația expediată nu a fost recepționată de către destinatar, plicul fiind restituit în adresa Pelagheiei Gamurari.

Astfel, acțiunea depusă la data de 1 aprilie 2019 se consideră depusă în termen.

La 12 martie 2021, Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir a declarat recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, precum și a încheierii din 24 septembrie 2019 a primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii pentru motivul încetării procesului civil intentat de Pelagheia Gamurari.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată pe lege, pasibilă casării, deoarece instanța de apel nu a aplicat dispozițiile legale incidente și a interpretat în mod eronat legea, favorizând astfel nejustificat intimata.

Având în vedere prevederile art. 123 alin. (2) CPC, a considerat că este neîntemeiată încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care a fost respins demersul privind încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. b) CPC, dat fiind faptul că într-un litigiu între aceleași părți, având același obiect și aceleași temeuri, s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

De asemenea, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au respectat legea privind aplicarea obligatorie a termenului de prescripție.

La 1 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Pelagheia Gamurari, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu a depus referință la recursul declarat de Tamara Melnic, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 5 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 164), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tamara Melnic, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic